

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3152/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Душан Радовић“ из Ниша, чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1503/2025 од 23.07.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1503/2025 од 23.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1503/2025 од 23.07.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1234/2024 од 24.04.2025. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужена обавезана да му на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од 01.06.2021. године до 31.08.2023. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом II изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 77.952,00 динара од чега износ од 58.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 1503/2025 од 23.07.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П1 1234/2024 од 24.04.2025. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилца је доставила одговор на ревизију тужене захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнад штете тужиоцу на име неисплаћеног дела зараде у утуженом периоду, у ком је тужена тужиоцу исплаћивала плату у нижем износу од припадајућег, обзиром да коефицијент за разредно старешинство износи 0.69.28 (а не 0.69), као и због тога што је тужена тужиоцу, за месеце за које је примао накнаду плате, када није фактички радио, умањивала плату по основу разредног старешинства. Побујана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужилац у радном односу код тужене на неодређено време на пословима ... са одељенским старешинством и да му тужена увећање од 4% на име старешинства није плаћала у месецима када је тужилац био одсутан са рада по различитим основама, као и да је тужиоцу у утуженом периоду плата исплаћена у нижем износу од припадајућег. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету а заснована је на одредби члана 187. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 88/2017 ... 129/2021), одредбама чланова 2. и 3. став 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама ("Службени гласник РС", бр. 34/2001 ... 123/2021), Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама ("Службени гласник РС", бр. 44/2001...73/2023) и одредби члана 20. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама ("Службени гласник РС", бр. 21/2015 ... 123/2022), у којима се јасно прави разлика између плате која се утврђује на основу основице за обрачун плата и коефицијената са којима се множи основица, од додатака на плату који је део плате по основу радног учинка, па је тако, увећање плате наставнику – разредном старешини од 4% саставни део укупног коефицијента за обрачун плате који се примењује за све време за које је наставник и разредни старешина. Тужена уз ревизију није доставила нити се позвала на одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у предметима са истим правним основом и чињеничном стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете, тужилац је поднео 23.07.2024. године, а вредност предмета спора је 16.282,66 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката за састав ревизије и за судске таксе тужили нису били потребни у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић